

blev forhøjet. Der er nemlig ingen Forhøjelse, og det er der dog Grund til at lægge Vægt paa, for Pakker under 1 kg. De koste for Øjeblikket 20 Øre, og de skulle ogsaa vedblivende koste 20 Øre. For Tiden koste nemlig Pakker paa 2 $\frac{1}{2}$ kg og derunder 20 Ø., for Fremtiden skulle Pakker paa 1 kg og derunder koste 20 Øre. Der bliver en Lettelse for Pakker, der ligge mellem 2 $\frac{1}{2}$ og 3 kg. I Øjeblikket koste Pakker mellem 2 $\frac{1}{2}$ og 5 kg 30 Øre, men for Fremtiden skulle Pakker fra 1 til 3 kg koste 25 Øre, og Pakker paa 3—5 kg. skulle koste 30 Øre. Den egentlige Forhøjelse kommer altsaa her til at ligge paa Pakker mellem 1 og 2 $\frac{1}{2}$ kg, der forhøjes fra 20 til 25 Øre. Forhøjelsen angaar altsaa kun et mindre Antal Pakker af en Mellemvægt, ikke de tungeste. Dernæst indtræder der nogen Forhøjelse af alle dem, der ere over 10 kg, fordi man nu vil regne dem til 10 Øre pr. kg. eller Del deraf i Stedet for 5 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg saa at hver anden Sats bliver 5 Øre dyrere. Det er altsaa af den nævnte Grund, man er gaaet til Forhøjelse af Pakkeporto, og ikke fordi man i og for sig vilde anse den for nødvendig; det er kun for at faa Erstatning for de 100,000 Kr., der opgives paa et andet Sted.

Hvad dernæst Aviserne angaar, skulde der indkomme 100,000—150,000 Kr. ved Forandringerne. Jeg maa her gøre opmærksom paa, at det af den højtærede Indenrigsminister forelagte Lovforslag var et systematisk Forslag. Der blev foreslaaet en ny Forsendelsesporto og i Forbindelse dermed Indførelse af et Maanedsabonnement og en Omformning af Opkrævningsgebyret, og Forholdet var, at den nye Porto skulde give mere, men Indførelsen af Maanedsabonnementet og Omformningen af Gebyret for Opkrævning vilde give mindre. Naar man nu i Stedet for har ønsket at faa indført en Portoregel, som ikke giver mere, kan man ikke gaa til de to andre Foranstaltninger, som give mindre. Dette er der for øvrigt gjort særdeles klart Rede for i den Brevveksling, der har fundet Sted mellem Udvalget og Ministeriet; ærede Medlemmer ville finde den i Betænkningen. Deraf fremgaar det, at man havde forventet en Mindreindtægt paa 60,000 Kr. af Indførelsen af Maanedsabonnementet, ved Forandringen af Opkrævningsgebyret en Mindreindtægt paa 50,000 Kr. og ved Nedsættelsen af Vægtporto eller Nummerporto til 0,4 Øre i Stedet for, at den nu som bekendt er 0,5, 0,75 og 1 Øre, en Mindreindtægt paa

215,000 Kr. Dette var i alt en Mindreindtægt paa 325,000 Kr. Saa havde man altsaa ventet en Merindtægt paa 100,000 Kr. ved Indførelsen af et Gebyr af 5 Øre pr. anmeldt Aviseksemplar og 375,000 Kr. ved Indførelsen af 8 Øre Vægtporto, og paa den Maade kom man til de 150,000 Kr. som Merindtægt. Naar man nu opgiver den store Merindtægt af Forsendelsesporto, kan man ikke gaa til de to andre Mindreindtægtsbeløb, og paa den Maade er det ganske vist rigtigt, at det er et finansielt Hensyn, der bevirker dette, men det er i Virkeligheden kun, fordi man ikke har villet acceptere hele Ministerens Forslag. Derfor er man nødt til at gøre de andre Forandringer. I og for sig er jeg enig i det, der blev udtalt af den højtærede Indenrigsminister, at de Forslag, der vare fremsatte, vare de bedste, og jeg kunde godt gaa med til Maanedsabonnementet. Jeg kunde ogsaa gaa med til, at Opkrævningsgebyret nedsattes til 10 Øre. Det er efter min Mening en mere rationel Maade at tage Vederlag for Opkrævningen paa. Men, som sagt, det kan ikke ske, det vil bringe en sikker Mindreindtægt, og den kan man ikke acceptere, naar man ikke vil acceptere den Merindtægt, der skulde fremkomme paa det andet Punkt. For øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at det radikale Forslag nu gaar ud paa, at Opkrævningsgebyret skulde nedsættes til 5 og 10 Øre, og det har ingen Sinde været foreslaaet af Regeringen, der har kun været Tale om en Nedsættelse til 10 Øre.

Naar det ærede Medlem fra Frederiksberg udtalte, at Ministeren dog maatte gaa med til Maanedsabonnementsbestemmelsen, skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at naar det forholder sig rigtigt, som jeg sagde, at Ministeren er enig i Hovedændringsforslagene paa alle Punkter, ogsaa paa dette, ligger Forklaringen i det, jeg har sagt, at Ministeren gaar ikke med til Maanedsabonnement, fordi det giver en væsentlig mindre Indtægt, som ikke kan accepteres. Men bortset fra denne Side af Sagen, var der ikke noget urimeligt i, at man, selv om man stod ganske frit overfor det finansielle, gik til en højere Belastning af de ikke abonnerede Aviser, thi Portoansættelsen af disse er i Virkeligheden noget, man er kommen ind paa ved Praksis. Man har ikke været tilstrækkelig opmærksom paa, hvilket overordentligt Omfang dette Forhold kunde faa. Fra Begyndelsen tænkte man kun paa abonnerede Aviser, men Spørgsmaalet for Betalingen af de ikke abonnerede kom op